Consum hídric a casa

PENSA

Només el 3% de l'aigua que hi ha al planeta Terra és aigua dolça apta per a ser destinada a consum humà, el 97% restant és aigua salada de mars i oceans. D'aquesta aigua dolça, el 79% es troba en forma de gel, el 20% en aigües subterrànies i només l'1% és aigua dolça superficial.

Com es pot deduir de les dades anteriors, l'aigua potable, apta per al consum humà, és un bé molt escàs. Cada

espanyol utilitza una mitjana entre 1 i 2 litres al dia per a beure, i entre 35 i 70 litres d'aigua per a posar una llavadora. Entre 8 i 20 litres, si escura els plats amb llavaplats, i fins a 100, si ho fa a mà. Per a cuinar, entre 6 i 8 litres cada vegada. Quan et dutxes, segons el temps que tardes, en fas servir entre 35 i 70 litres. Cada bany: 200 litres. Llavar-se les dents sense tancar l'aixeta implica una mitjana de 30 litres d'aigua al dia. Si la tanques, 1,5 litres. L'aigua del vàter suposa una despesa de 8 a 10 litres.

De mitjana, a Europa fem servir cada dia 144 litres d’aigua dolça per persona de consum domèstic. Això suposa quasi el triple de l’aigua que realment ens cal per a cobrir les nostres necessitats humanes bàsiques. Malauradament, bona part de l'aigua que consumim cada dia es desaprofita.

De fet, no només estem desaprofitant un bé limitat, com és l'aigua, sinó que també estem llançant al fem l'energia que consumim per a transportar aquesta aigua fins a la nostra casa; de vegades, procedix d'embassaments que són a centenars de quilòmetres de casa. A més, l'aigua que raja per l'aixeta i que no fem servir acaba a les depuradores i ja no es pot tornar a fer servir per a beure. Probablement, acabe servint com a aigua per a regar.

SABIES QUE...

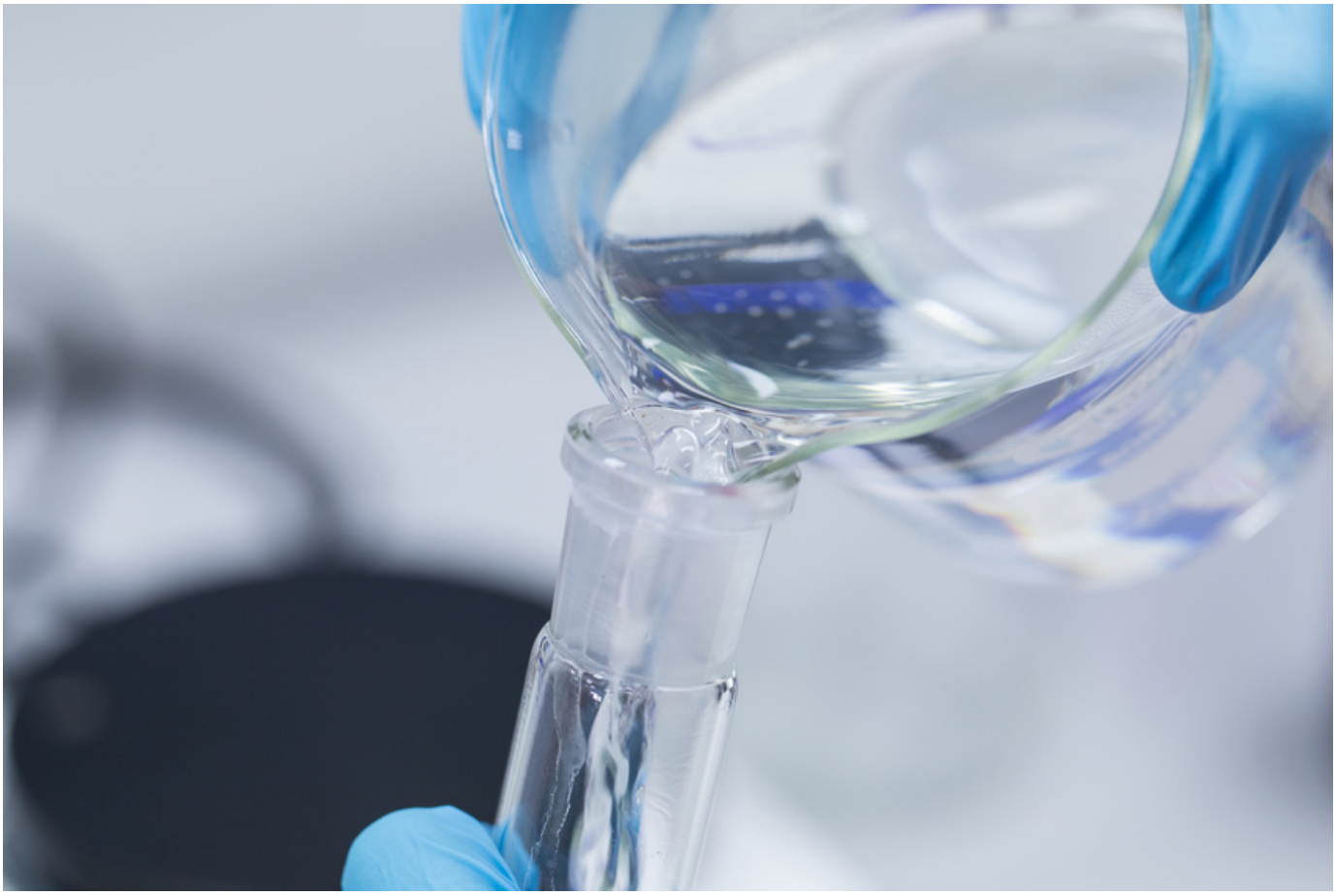
Què passa amb l'aigua que hem usat, hem embrutat i hem contaminat en les nostres llars?

Les aigües utilitzades o aigües residuals són evacuades a través de connexions o ramals (desaigües) que enllacen els punts en què aquestes aigües es produeixen amb el clavegueram immediat. La xarxa de clavegueram acaba, en general, en un col·lector que entronca amb un emissari que condueix a una estació depuradora d'aigües residuals (EDAR).

Les estacions depuradores d'aigües residuals tenen com a objectiu del tractament reduir la major quantitat de contaminants i obtenir una aigua tan innòcua com siga possible per al medi ambient. Per aconseguir això, l'aigua es passa per filtres i s'utilitzen productes químics, com ara desgreixadors, per a separar les impureses. També hi ha depuradores que fan servir mètodes biològics, és a dir, que introduïxen microorganismes i bacteris a l'aigua perquè consumisquen els nutrients que té, com ara els nitrats.

És necessària la instal·lació d'estacions depuradores (EDAR) per a netejar tot el possible les aigües «brutes» i, així, quan tornen a la natura aquesta se'n puga encarregar de la regeneració final per a un nou consum.

L'aigua depurada es pot tornar a abocar a un riu o al mar a través d'un canal. Però si l'aigua ha sigut depurada adequadament, s'empra també per al reg de cultius, jardins o instal·lacions esportives, com ara camps de golf. Encara que, en realitat, només s'acaba reutilitzant el 2,4% de l'aigua total que passa per les depuradores a Europa, i no es pot fer servir mai per al consum humà.

Una altra forma d'obtenir aigua, que no s'ha fet servir fins aquest segle, és la dessalació, un procés que permet obtenir aigua dolça a partir d'aigua de mar o de salobre; per això és una font inesgotable d'aigua. És molt útil en zones afectades per la sequera situades prop del mar, com la costa de Llevant i Andalusia. De fet, a Espanya és tan important que ací es va construir la primera planta d'Europa.

La majoria de les plantes dessaladores usen la destil·lació o l'osmosi inversa. En el primer cas, l'aigua salada bull i s'evapora perquè el vapor es condense formant aigua potable. En el segon cas, unes bombes d'alta pressió obliguen l'aigua salada a passar per filtres molt fins que atrapen les sals i d'altres minerals.

La part negativa és que les plantes dessaladores consumixen una quantitat enorme d’energia. I si l'aigua dessalada es destina a consum humà, necessita a més uns tractaments afegits que consumixen més electricitat. D'altra banda, les EDAM són altament contaminants i produïxen un residu, anomenat salmorra (sals extretes concentrades), que contamina l'aigua del mar si no es recull correctament.

JO QUÈ HI PUC FER...?

Un consum responsable d'aquest bé tan necessari per a la supervivència de l'home, i per a la seua qualitat de vida, fa necessari que en la nostra casa, en el col·legi, en els parcs, en el lloc de vacances... apliquem unes normes de comportament senzilles però eficaces ompli només un got d'aigua i fes-lo servir per a rentar-te la

boca.

- El mal ús de l'aigua és un problema que afecta a tots. Si veus els teus amics, familiars o veïns malbaratar aigua, pots comentar-los-en la importància de l'estalvi.

- Quan et llaves les dents, no deixes l'aixeta oberta.Ompli només un got d'aigua i fes-lo servir per a rentar-te la boca.

- Ompli moderadament el lavabo per a llavar-te la cara, les mans o afaitar-te. Estalviaràs 12 litres al minut.

- No uses el vàter com a poal de fem: col·loca una paperera.

- També pots aconsellar els teus pares que consideren la possibilitat d'instal·lar dispositius estalviadors d'aigua en el bany i en la cuina.

- No deixes que les aixetes gotegen. Estalviaràs una mitjana de 170 litres d'aigua al mes.

- Dutxa't en comptes de banyar-te. Estalviaràs una mitjana de 150 litres cada vegada. Si la dutxa dura entre 5 i 10 minuts.

- Tanca lleugerament la clau de pas de l'aigua de la vivenda, no apreciaràs la diferència i estalviaràs diàriament una gran quantitat d'aigua.

- Utilitza la llavadora i el llavaplats amb la càrrega completa i el programa adequat. Quan llaves a mà consumeixes un 40 % més d'aigua.

- Rega les teues plantes i el jardí a poqueta nit o a l'alba. Utilitza sistemes de reg automàtics, per goteig o aspersió. A més, hi ha sistemes domèstics que reaprofiten l'aigua del lavabo o la dutxa per al vàter o per a regar. Per això, cal utilitzar detergents i sabons ecològics que no deixen residus en el medi

ambient.

- Estigues atent en el col·legi a les aixetes i a les cisternes del lavabo que gotegen. Comunica-ho al teu professor perquè les reparen al més prompte possible.

- En els hotels, residències, càmpings i altres llocs que pugues visitar i disfrutar, fes el mateix que en ta casa, contribueixes a protegir el medi ambient estalviant els seus recursos.

PER A SABER-NE MÉS

- INE[1]
- Calculadora petjada hídrica personal
- El Ágora. Diario del agua